

Diáknap 2019.

Kívülről a diáknap nem tűnik olyan bonyolultnak. Csupán egy buli, két osztály versengése, néhány pletyka innen-onnan és már vége is. Jön az őszi szünet, aztán mindenki mehet pihenni.

Nos, ez belülről nem teljesen ilyen. Egészen más! Hosszú hónapok belefektetett munkája, táncpróbák, forgatás, büfé és a stressz, hogy biztos minden sínen van-e, jól összehangoltuk-e a programokat, nem bántottunk-e meg másokat, és tényleg olyan jó lesz-e, mint ahogy azt szeretnénk. A vége pedig valami hihetetlen, és egy pillanat alatt eljön.

Képzeld el, ahogy ott állsz az aula közepén, körülötted a sulis (és sok más ismeretlen), veled az osztály, az emberek, akik segítettek és arra vársz, egy óriási csomóval a hasadban, (ami egyértelműen az izgalom jele) hogy kihirdessék az eredményt, miközben megannyi érzés fut végig rajtad. De a legfontosabb talán, hogy tudod, az osztály ott van veled, együtt vagytok, fogjátok a másik kezét, könnyű ül a szemetekben és tudjátok, bármi lesz, megérte. Mert megcsináltátok, nem egy, nem két ember, hanem együtt, közösen. Sírva, reménykedve, nevetve, olykor mérgelődve, vigasztalva, támogatva a másikat. Aztán kimondják, megtudjátok azt, amire 2 hónapot vártatok. Egymás nyakába borulva, könnyezve örültök. Egyszerre vagytok boldogok és szomorúak. Aztán ennyi volt, az élet megy tovább, de már nem ugyanúgy. Már többek vagytok, független az eredménytől, mert akármi is történt, mindenki nyertes, egy osztállyal, új barátokkal, s rengeteg olyan emberrel, akik végig kísérték az úton (meg persze tűrőképességgel, de ez nem teljesen publikus, szóval így zárójelbe teszem, mintha itt sem lenne). Mert a lényeg nem a diáknapon van, hanem azon, mi lesz azután, és, ha jól csináltátok, életre szóló kapcsolatok és élmények várnak rátok, mert együtt éltétek át másokkal azt, hogy végre történt valami.

Nagy Rita Anna 10. a

A diáknap a gimnáziumi évek egyik legkiemelkedőbb eseménye: nemcsak a jókedvről, és készülődésről szól, hanem arról, hogy az osztályt összehozza, és egy erős, őszinte közösséggé válik. A versengő osztályok célja, hogy az iskola apraja-nagyja remekül érezze magát, és hogy felejthetetlen élményeket szerezzen a diákoknak. A rengeteg belefektetett energia, készülődés nem volt hiábavaló; minden egyes pillanat megérte, hisz az érzelmi támogatás, és a sok-sok táncpróba, valamint a forgatások egy igazi, összetartó közösséggé kovácsolta a 10. b osztályt. A kissé szeleburdi, ám szorgalmas osztály mindennapjai matricavágással, táncpróbákkal és a programok szervezésével telt el. Kemény munkával egymás bizalmasaivá

váltunk, támogattuk egymást jóban-rosszban, és napról-napra azon vettük észre magunkat, hogy egyre jobban élvezzük a diáknapot. Azt azonban tudtuk: egyszer ez véget ér, viszont amíg a diáknap tart, addig ez az osztály a legjobbat fogja nyújtani a PVG számára. Így is tettünk. Kampányunk kissé visszafogott volt, mégis vicces, és minél több embert szerettünk volna elérni ezzel az egészszel. Ez az ötlet volt az alapja a reggeli teázásnak, és a Just Dance partinknak is, hisz a táncolás és a vidámság, valamint a hangulatos reggelek az alapja a pásztorvölgyis diákéveknek. A 10. b osztály számára felejthetetlen élménnyé vált 2019. 10. 25., hisz együtt sírtunk és nevtünk, hatalmas támogatást kaptunk a szeretteinktől, a diákoktól, valamint a tanáraink elismerését is sikerült kivívnunk a Pásztorvölgyihez méltó teljesítménnyel és a programokkal. Minden 10. b osztályos tanuló nevében szeretnénk hatalmas köszönetet mondani a tanárainknak, szüleinknek és a diákoknak, akik kitartóan támogattak minket végig ebben az időszakban. Hajrá, Pásztorvölgyi!

Kovács Lili 10. b